

BODROGKÖZI KÖZBIRTOKOSOK ERDŐRENDTARTÁSA.

Memoriale.

Hogy az bodrogkereszturi, bodrogkisfaludi és bodrogszegi erdő az abususból bejött rossz rendtartás által tovább minden embertől ne pusztítottassék, ez a rend observáltassék.

1. Hogy az erdőt, mezőt, tilalmas halászó tókat, réteket nem drabantok, hanem pakoskereszturi hites négy kerülők, kisfaludi kettő és bodrogszegi alsó s felső sorosi hites kerülők az régi szokás és rendtartás szerint, kerülők és oltalmazzák, ez nyolcz kerülőknek penig egyik közölők legyen az tizedesek, és előjárójok, azkitül függjenek, hogy az erdő tilalma ellen járó megzáloglott s büntetett embereknek marhájukra ő viseljen gondot és abból proveniálandó jövedelmet hite szerint minden kántorban tartozik előadni az bodrogszegi, bodrogkisfaludi és bodrogszegi compossessoroknak, vagy egyező értelemből egyiknek valamelyiknek és akkor azon valaki lesz akár az tokaji udvarbíró uram, akár az kisfaludi, akár az felsősorosi erdőbírák legyenek azok, quarta parsát azon proventusnak tartoznak adni azon bodrogkereszturi, bodrogkisfaludi, bodrogszegi kerülőknek.

2. Hogy sem a bodrogkereszturi, sem bodrogkisfaludi, sem bodrogszegi incoláknak, a modo in posterum sub poena flor. 12 ne szabad legyen magtermő vagy fiatal tügy fát, vagy galy fát, vad alma, vad körtvély fát, mogyoró fát tüzre vágni, hanem egyébbféle haszontalan fát és azt is csak ott legyen szabad vágni, ahol eleitől fogva nekik szabados ususokra engedtetett volt.

3. Hogy a modo in posterum senki más az erdő usuálásában akár nyers, akár aszu fának hordásának megengedésire czédulát senki-nek ne adjon s ne adhasson, és ha adna is, ne suffragaljon, hanem praecise csak az méltóságos fejedelem akkorbéli tokaji udvarbírája, és az bodrogkisfaludi akkorbéli udvarbíró, és az felsősorosi erdőbíró adhassanak czédulákat, akár kiknek, de az kik az czéduláknak hasznát akarják venni, cum consensu partium meg kell az kerülő tizedes-

nek mutatni, hogy asztán az kerülők tizedese tudja relatiót tenni, elvevén az czédulát azon embertől, hogy kinek adatott hoc per expresum declarato, hogy egyik is ezek közül az udvarbirák közül az erdőromlása s pusztítása kedvéért másoknak tövéről levágni való fát ne adjanak plus minus két vagy négy szálat, és ha adnak is, az czédulát tartozik az kinek adnak az parsok gondviselőinek megmutatni, úgy hogy az kinek az tokaji udvarbiró ad czédulát, azt a czédulát az kiskisfaludi udvarbirónak és az felsősorosi erdőbirónak meg kell mutatni, viszont, akinek az kiskisfaludi udvarbiró, avagy felsősorosi erdőbiró ad czédulát, azon czédulát tokaji udvarbirónak tartozik megmutatni, más-képen ha valaki nem cselekszi, ne legyen azon czédulának semmi ereje.

4. Hogy a modo in posterum ha Isten termisít adná az erdőnek, ha csak ily fél szerint is mint ez idejin volt, sub poena flor. 12 ne szabad legyen sem bodrogkereszturi, sem bodrogkiskisfaludi, sem bodrogszegi incoláknak, annál inkább advenáknak, az makkját rudakkal verni, szedni, annál inkább galyastul levágni, hanem partibus consentientibus az megnevezett possessoroknak udvarbirái az bodrogkereszturi, bodrogkiskisfaludi, bodrogszegi és máshova való sertésmarhákat is, az erdő termésére reá fogadhatják, bocsáthatják, de úgy azért, hogy akitől tized illik, tizedet adjanak, és az kitől tized nem lehet váltó pénzt és azon proventust a régi usus szerint együtt egy helyen az hol az parsok tisztviselői megegyeznek apprehendálván osszák fel. Az erdőről való bodrogkereszturi, bodrogkiskisfaludi, bodrogszegi sertésmarháknak kitiltásának terminusa a modo in posterum observáltassék dies primus Septembris. Item :

5. Hogy az mely halászó tók ab antiquo precise csak az bodrogkereszturi, bodrogkiskisfaludi, bodrogszegi possessorok számára voltak szabados halászni s csikászni, most pedig indifferenter az bodrogkereszturi biró autoritásával szabadosan halászsák s csikászsák, az mint hogy abususból azon bodrogkereszturi biró czédulája mellett az erdőt akárki szabadosan usuálta, azután sub poena flor. 12. ab antiquo usu tilalomban tartatott tókat is úgy tartásák, és mely halászó tók s ezek precise a bodrogkiskisfaludi, bodrogszegi possessorok számára volt azokat is tartásák meg azon tilalom alatt, mint az nagy tónak egyik vizét és az Iller nevü halászó eret is.

6. Hogy az kerülők erős hittel lévén kötelesek az megirt bodrogkereszturi, bodrogkiskisfaludi, és bodrogszegi possessorokhoz oly jó inspectio alatt legyenek, hogy minden másoknak való kedvezés nélkül megesküött földesurainak elébb praescribált conditiók szerint hiven szolgáljanak, mind az szőlőhegyeknek, és mind az erdőknek, és halászó vizeknek és

rétéknek oltalmazásában, hogy ha pedig mindezekben ő általuk, vagy negligentiájok miatt tett vagy teendő kárt és tékozlást akár a tokaji udvarbíró, akár az kisaludi, akár az bodrogszegi felsősorosí erdőbíró ezekben veszik, törvényesen irremissibiliter megbüntethessék azon kerülők közül akármelyiket, akármelyik helyen lévő legyen is az.

7. Minthogy bodrogszezin az köporoson felül az Bodrogban uri halászó alkalmatosság szokott lenni, lehet is mindenkor, a modo in posterum sem az bodrogkereszturi, sem bodrogkisaludi, sem bodrogszegi incoláknak, annál inkább advenáknak semminemű halászni való alkalmatosság az lizskai határig ne engedtessek, ha nem precise csak bodrogkereszturi s bodrogkisaludi, bodrogszegi possessorok usussában legyen.

1680 körüli eredeti fogalmazványa a M. Nemz. Múzeum levéltárában.
